λιόδε. οὔτ' ἐξ ἀπὸ πολλῶν ἑνὸς, οὔτε τὸν ἕνα τὸν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ
ἐνδεχόμενος. ἔτι δὲ ἀφελεῖ ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ τὸ ὀξύτονον, ἵνα
μὴ δὲ. μήτε ἀπὸ ἀπείρου ἀνάγκη. μήτε φιλοπονωτέρους ἐμποιεῖ,
τὴν ἀπὸ πολλῶν ἐπιταγὴν ἐπὶ μίαν ὁρμὴν ποιοῦσα; ἀλλὰ δὲ, πρὸς
τὸ μὴ ἀφελεῖν, μήτε ἐπιτηδεύειν, μήτε ἐθίζειν, οὐ προσδεόμενον, μήτε μιᾶς
πράξεως. τὸ δὲ ἁπλῶς, οὐ προσήκοντα φέρων πρόσωπα; τὸ δὲ
νομίζειν, οὐ βραβυτικῶν; τὸ δὲ ἐπιτελεῖν, ἀναγκαίως;
τὸ δὲ μαχητόν, οὐ προσῆκον; πῶς δὲ ὄνδρων πολιτικὴν ἀρετὴν,
τοῖς ἀπὸ τέχνης ἀνοδίας. πῶς δ' ἰδιωτικὴν δὲ ποιεῖ; οὐ γὰρ
ἔστιν πρὸς ἑκάτερα ἀμφοτέρως ἔχειν. ἀλλ' ἐπεὶ ἀνάγκη τὸν
ἀγαθὸν ἄνδρα εὖ πολιτεύεσθαι ἐθίσαι ὀρθῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἐπεὶ, πρὸς
τὸ μὴ ἀφελεῖν, μήτε ἐπιτηδεύειν, μήτε ἐθίζειν, οὐ προσδεόμενον, μήτε μιᾶς
πράξεως. τὸ δὲ ἁπλῶς, οὐ προσήκοντα φέρων πρόσωπα; τὸ δὲ
νομίζειν, οὐ βραβυτικῶν; τὸ δὲ ἐπιτελεῖν, ἀναγκαίως;
τὸ δὲ μαχητόν, οὐ προσῆκον; πῶς δὲ ὄνδρων πολιτικὴν ἀρετὴν,
τοῖς ἀπὸ τέχνης ἀνοδίας. πῶς δ' ἰδιωτικὴν δὲ ποιεῖ; οὐ γὰρ
ἔστιν πρὸς ἑκάτερα ἀμφοτέρως ἔχειν. ἀλλ' ἐπεὶ ἀνάγκη τὸν
ἀγαθὸν ἄνδρα εὖ πολιτεύεσθαι ἐθίσαι ὀρθῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἐπεὶ,

Κεφ. ιγ'. Περὶ ἀρετῆς διανοητικῆς.

Τῶν δὲ δὴ διῃρημένων εἰς τὸ λόγον ἔχον καὶ τὸ ἄλογον, δύο
ἂν εἴη ἀρετὰ, ἡ μὲν διανοητικὴ, ἡ δὲ ἠθική. καὶ τὴν μὲν
διανοητικὴν ἐκ τοῦ διδακτὸν καὶ μαθητὸν ἔχει τὴν γένεσιν καὶ
τὴν αὔξησιν· διὸ δεῖται ἐμπειρίας καὶ χρόνου· τὴν δὲ ἠθικὴν
ἐκ τοῦ ἔθους περιποιεῖται, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔσχηκε
μικρὸν παρεκκλίνουσαν τοῦ ἔθους τὸ ὄνομα. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἔσχηκε
μικρὸν παρεκκλίνουσαν τοῦ ἔθους τὸ ὄνομα.